

tutor: **Sindikat KBC Zagreb**, Tanja Leontić, predsjednica
Datum: 28.svibanj 2019.

Krpa i metla više nisu zanimljive ni novinarima

Došao je dan kada krpa i metla više nisu zanimljive ni novinarima.

Ne čudi onda što se na natječaje za radno mjesto spremičice u bolnicama, pa tako i u KBC-u Zagreb više nitko ne javlja. Očigledno je porastao standard svima, očigledno više nema nezaposlenih u Hrvatskoj. Zar je sramota raditi jedan ovako častan posao? Ili su plaće doista toliko male, da se za njih ne isplati dizati iz kreveta?

U razgovoru s našim zaposlenicama-spremačicama uvijek ista priča. Naravno radi se o ženama. Ona ima prosječno 55 godina života, iscrpljena je do krajnjih granica i za par godina prirodnim odljevom odlazi u zasluženu mirovinu. Iako nacionalni standard i normativ propisuje 200 m² za čišćenje prostora visokog rizika, ona na lokaciji Rebro čisti u prosjeku od 400 m²- 1500 m². No, osim poslova čišćenja vrlo često radi i druge poslove, a koji nisu poslovi njenog ugovora o radu. Vrlo često su to poslovi na koje bi Inspekcija rada imala što reći.

KBC Zagreb time se našao u velikim problemima.

Eksperiment koji je započeo davne 2007. godine uvođenjem privatnih usluga čišćenja tzv. „outsourcinga“ sada se pokazao neuspješnim i financijski neisplativim. O tome svi šute i okreću glavu, jer koga briga za krpu i metlu. O odgovornosti da i ne govorimo.

Nisu samo bolnice problem, problem su i škole, vrtići, domovi za starije i nemoćne, no nitko od odgovornih iz Vlade i nadležnih ministarstava ne želi se pozabaviti tim pitanjem.

Zbog toga KBC-u Zagreb ne preostaje ništa drugo nego da skupo i dalje plaća privatnu uslugu čišćenja, naravno iz svog mjesečnog limita i da razmišlja o skorom smanjenju kapaciteta bolesničkih postelja i svojih usluga.

Što će na to reći pacijenti iz cijele Hrvatske koje ova ustanova zbrinjava i liječi i koji nakon KBC Zagreb nemaju alternativu, osim skupog liječenja u inozemstvu. Pitajmo ih!